

Latvijas Republikas Senāts
SPRIEDUMS

Rīgā 2020.gada 14.aprīlī

Senāts šādā sastāvā:
senators referents Aigars Strupiņš,
senatore Ināra Garda,
senatore Edīte Vernuša

rakstveida procesā izskatīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību/Nosaukums A/ kasācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2019.gada 20.novembra spriedumu civillietā /pers. B/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību/Nosaukums A/ par dalībnieku sapulces lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Aprakstošā daļa

[1] Ar pārsūdzēto spriedumu tiesa apmierinājusi /pers. B/ likumiskās pārstāves prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) /Nosaukums A/ par tās dalībnieku sapulces (līdzmantinieču vairākuma) 2019.gada 13.jūnija lēmuma par valdes sastāva maiņu un 2019.gada 21.jūlija lēmuma par sabiedrības statūtu grozīšanu atzīšanu par spēkā neesošu.

Tiesa, apmierinājusi prasību, konstatējot turpmāk minēto:

[1.1] /pers. C/, /pers. D/ un prasītāja – nepilngadīgā /pers. B/ ir apstiprinātas mantojuma tiesībās uz mirušā /pers. E/ atstāto mantojumu, katra uz 1/3 domājamo daļu no visa atstātā mantojuma, kurā ietilpst arī atbildētājas 40 kapitāla daļas.

[1.2] Visas trīs līdzmantinieces ir ierakstītas sabiedrības dalībnieku reģistrā, katrai ierakstot 1/3 domājamo daļu no 40 atbildētājas kapitāla daļām.

[1.3] Divas no līdzmantiniecēm – /pers. D/ un /pers. C/ 2019.gada 13.jūnijā, atsaucoties uz Civillikuma 716.panta otro daļu, pieņēmušas līdzmantinieku vairākuma lēmumu par valdes sastāva maiņu.

Savukārt 2019.gada 21.jūlijā abas minētās līdzmantinieces pieņēmušas līdzmantinieku vairākuma lēmumu, ar kuru nolēma grozīt sabiedrības statūtus, paredzot, ka prokūras izdošanai ir nepieciešama sabiedrības līdzmantinieku dalībnieku vairākuma iepriekšēja rakstiska piekrišana.

[1.4] Pretēji Komerclikuma 214.pantā noteiktajam prasītājai kā trešajai līdzmantiniecei netika paziņots par dalībnieku sapulces sasaukšanu, un apstrīdētie lēmumi ir pieņemti viņai nezinot.

[1.5] /pers. C/, /pers. D/ un nepilngadīgajai /pers. B/ kā līdzmantiniecēm katrai pieder 1/3 domājamā daļa no visām 40 atbildētājas kapitāla daļām, un tas ir ierakstīts sabiedrības dalībnieku reģistrā. Šāds lēmums nodibina tādas pašas tiesiskās sekas, kā dalībnieku sapulces lēmums, tādēļ piemērojami Komerclikuma 157.panta noteikumi. Proti, piedalīties dalībnieku lēmumu pieņemšanā viņas var tikai ar kopīgi iecelta pārstāvja starpniecību.

[1.6] Nav pamatots atbildētājas viedoklis, ka no brīža, kad ir izsniegtas mantojuma apliecības un līdz atbildētājas kapitāla daļu reālai sadalei, līdzmantinieces var pārvaldīt atbildētāju, tajā skaitā pieņemt lēmumus par izmaiņām atbildētājas valdes sastāvā un atbildētājas statūtu grozīšanu, pieņemot līdzmantinieču vairākuma lēmumu uz Civillikuma 716.panta otrās daļas pamata, nevis sasaucot dalībnieku sapulci.

[1.7] Šādi pārkāpumi apstrīdēto lēmumu pieņemšanā ir vērtējami kā būtiski, jo Komerclikuma 157.panta pirmās daļas noteikumu neievērošanas rezultātā prasītājai pilnībā tiek liegtas iespējas izmantot savas no atbildētājas kapitāla daļām izrietošās tiesības piedalīties sabiedrības pārvaldē un ar kopīgi ieceltā pārstāvja starpniecību arī izmantot tiesības pieņemt lēmumus par tik būtiskiem jautājumiem kā izmaiņas sabiedrības valdes sastāvā un grozījumu izdarīšana statūtos.

[2] Ar pārsūdzēto spriedumu tiesa arī noraidījusi atbildētājas lūgumus par celtās prasības atstāšanu bez izskatīšanas un pagaidu aizsardzības līdzekļu atcelšanu, kas noteikti ar Zemgales rajona tiesas tiesneša 2019.gada 24.jūlija un 24.septembra lēmumiem.

[2.1] Noraidot lūgumu par prasības atstāšanu bez izskatīšanas uz tā pamata, ka prasītājas dabiskā aizgādne nav saņēmusi bāriņtiesas piekrišanu prasības celšanai, tiesa norādījusi, ka prasību nepilngadīgās prasītājas vārdā ir cēlusi viņas māte, kas saskaņā ar Civillikuma 223.pantu ir nepilngadīga bērna dabiskā aizbildne un kurai nevajag pilnvarojumu prasības celšanai.

[2.2] Noraidot lūgumu par pagaidu aizsardzības līdzekļa – aizlieguma atsavināt un ieķīlāt kapitāla daļas – atcelšanu, tiesa pamatojusi to ar strīdus lēmumu pieņēmušo līdzmantinieču izrādīto nolūku atsavināt kapitāla daļas, ieguldot tās citā kapitālsabiedrībā. Tādējādi tiesa konstatējusi, ka situācijā, kad sabiedrības vienīgais aktīvs ir tai piederošās AS /Nosaukums B/ akcijas, šo akciju atsavināšana var būtiski negatīvi ietekmēt prasītājas tiesības, kas ir pamats pagaidu aizsardzības līdzekļa atstāšanai spēkā.

[2.2] Noraidot lūgumu par pagaidu aizsardzības līdzekļa – aizlieguma atbildētājai balsot AS /Nosaukums B/ akcionāru (ārkārtas) sapulcē – atcelšanu, tiesa to pamatojusi ar nepieciešamību nodrošināt, lai ar apstrīdēto lēmumu prettiesiski ieceltā sabiedrības valde nevarētu īstenot sabiedrības kā A S /Nosaukums B/ lielākā akcionāra tiesības, t.i., piedalīties akcionāru sapulcēs un balstot par akcionāru sapulces kompetencē ietilpstošiem jautājumiem.

[3] Kasācijas sūdzību par spriedumu iesniedusi atbildētāja, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā.
Kasācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1] Tiesa nepareizi attiecinājusi Komerclikuma 157.pantu uz konstatētajiem apstākļiem. Uzņēmumu reģistrs un atbildētājas valde nav saņēmusi vienošanos par turpmāku mantojuma valdīšanu kopīgi. Ieraksti atbildētājas dalībnieku reģistros pamatoti ar ziņām, kas norādītas mantojuma apliecībās, un kas apstiprina, ka katrai līdzmantniecei ir tiesības uz 1/3 domājamo daļu no /pers. E/ atstātā mantojuma masas.

Mantojuma apliecība, kurā persona iecelta par mantinieku uz noteiktu daļu no visa atstātā mantojuma, nav uzskatāma par pietiekamu dokumentu Komerclikuma 187.¹ panta otrās daļas izpratnē, lai apliecinātu kapitāla daļu nodošanu. Apstākļi, ka šobrīd līdzmantniecees ierakstītas atbildētājas dalībnieku reģistrā, neaplicina, ka viņas ir dalībnieces saskaņā ar Komerclikuma 136.pantu. Tātad uz līdzmantnieceēm nav attiecināms Komerclikuma 157.pants.

Ņemot vērā, ka Komerclikums neregulē līdzmantnieku savstarpējās attiecības, ja līdzmantnieki nedalīti pārvalda mantojumā ietilpstošās pamatkapitāla daļas komercsabiedrībā un vēl nav vienojušies par mantojuma sadali, attiecīgi piemērojami Civillikuma noteikumi, kuri nosaka kārtību, kādā tiek pārvaldīts un lietots nedalītais mantojums, tai skaitā Civillikuma 716.pants.

[3.2] Tiesa nepareizi piemērojusi Komerclikuma 3.pantu, secinot, ka tieši Komerclikuma normas noteic sabiedrības pārvaldi un sabiedrības pārvaldes institūcijas un tādēļ nav piemērojams Civillikuma 716.pants.

Komerclikuma 3.pants neliedz piemērot Civillikuma noteikumus gadījumos, kad Komerclikums neregulē jautājumu, piemēram, par mantojuma masas, kurā ietilpst kapitālsabiedrības daļas, pārvaldīšanu.

[3.3] Nepareizi iztulkots un piemērots Komerclikuma 217.pants. Tiesa secinājusi, ka ir pamats atzīt līdzmantnieku vairākuma lēmumus par spēkā neesošiem, jo prasītāja nav piedalījies apstrīdēto lēmumu pieņemšanā un viņai pilnībā tiekot liegta iespēja izmantot savas no atbildētājas kapitāla daļām izrietošās tiesības. Taču tiesa nav ņēmusi vērā, ka lēmums nebūtu citādāks, ja viņa sapulcē piedalītos un prasītāja nav pierādījusi būtiskumu, kādas aizsargājamās tiesiskās intereses ir aizskartas.

[3.4] Nepareizi piemērots Civilprocesa likuma 219.pants, jo prasība bija jāatstāj bez izskatīšanas. Ņemot vērā Civillikuma 262. un 265.pantu un pastāvošo tiesu praksi, pirms prasības celšanas prasītājas likumiskajai pārstāvei bija jāvērsas bāriņtiesā, lai tā izvērtētu šādas prasības celšanas pamatotību nepilngadīgas personas interesēs.

Prasītājas likumiskā pārstāve nav saņēmusi bāriņtiesas piekrišanu un norādījumus iesniegt prasības pieteikumu, kura priekšmets ir svarīgs un vērtīgs, ir pamats secinājumam, ka nav ievērota attiecīgai lietu kategorijai noteiktā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtība.

[3.5] Piemērotais pagaidu aizsardzības līdzeklis – aizliegums atsavināt atbildētājai piederošās AS /Nosaukums B/ akcijas nav saistīts ar prasības priekšmetu šajā lietā, līdz ar to nav pareizi piemērots Civilprocesa likuma 250.³⁵ pants.

Prasītājas interešu aizskārums un pirmšķietamības konstatēšana nav pietiekama, lai piemērotu pagaidu aizsardzības līdzekli. Prasības priekšmets nav cēloniskā sakarā ar piemēroto pagaidu aizsardzības līdzekli. Tiesa nav sniegusi vērtējumu tam, kāpēc pastāv pamats uzskatīt, ka jauna uzņēmuma dibināšana automātiski dod pamatu secinājumam, ka jaunieceltā atbildētājas valde mēģinās atsavināt AS /Nosaukums B/ akcijas. Tiesa nav motivējusi, kādā veidā pierādīts fakts, ka jaunieceltā atbildētājas valde rīkosies tieši /pers. C/ un /pers. D/, nevis sabiedrības interesēs. Tiesa ir radījusi formālu pamatojumu pagaidu aizsardzības līdzekļa noteikšanai un neatceļšanai.

Tāpat pagaidu aizsardzības līdzeklis pārsniedz prasītājas tiesības, jo tiesības pieņemt līdzmantnieku vairākuma lēmumus saistībā ar atbildētājas pārvaldīšanu nav saistītas ar atbildētājai piederošo mantu. Prasītājai nepieder atbildētājas manta, tātad arī AS /Nosaukums B/ akcijas.

Atsaucoties uz Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr. SKC-1628/2017, norādīts, ka pagaidu aizsardzības līdzekļa mērķis ir konkrēta tiesību aizskārums novēršana. Prasītāja nav pamatojusi, kā konkrētais pagaidu aizsardzības līdzeklis novērsīs to, ka prasītāja nav piedalījies apstrīdēto līdzmantnieku lēmumu pieņemšanā.

[3.6] Tiesa ir atkāpusies no pastāvošās judikatūras jautājumā par aizlieguma noteikšanu akcionāriem izmantot balsstiesības. Tādējādi tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 250.³⁵ panta pirmo un trešo daļu, 5.panta sesto daļu.

Konkrētajā gadījumā aizliegums atbildētājai balsot AS /Nosaukums B/ akcionāru sapulcēs ir vispārīgs un nav vērst uz konkrētu akcionāru sapulci vai jautājumu, tātad tas neatbilst judikatūrai, kura nostiprinājusies no 2006.gada un kurā noteikts, ka aizliegums akcionāram balsot akcionāru sapulcēs nav pieļaujams.

Nosakot beztermiņa vispārīgu aizliegumu atbildētājai izmantot jebkādas balsstiesības AS /Nosaukums B/ akcionāru sapulcē, tiesa ir aizliegusi akcionāram balsot par jebkādiem jautājumiem, kas ietilpst akcionāru sapulces kompetencē un ir būtiski uzņēmuma darbībai un kam nav nekāda sakara ar šajā civillietā izskatāmās prasības priekšmetu. Tiesa paralizējusi AS /Nosaukums B/ akcionāru sapulces darbu. Šīs prasības priekšmets nav cēloniskā sakarā ar piemēroto pagaidu aizsardzības līdzekli.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījis sprieduma likumību attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā tas noteikts Civilprocesa likuma 473.panta pirmajā daļā, Senāts atzīst, ka spriedums atceļams daļā, ar kuru noraidīts SIA /Nosaukums A/ lūgums par pagaidu aizsardzības līdzekļa, kas piemērots ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 24.septembra lēmumu, atceļšanu un lieta šajā daļā nododama jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā. Pārējā daļā spriedums atstājams negrozīts, bet kasācijas sūdzība noraidāma tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[5] Kasācijas sūdzībā pausts viedoklis, ka tiesa nepareizi apmierinājusi prasību uz Komerclikuma 157.panta pamata, jo šajā situācijā bija jāpiemēro Civillikuma 716.pants.

Līdz ar to tiesību jautājums kasācijas tiesvedībā ir par to, vai no mantošanas ceļā kopīpašumā nonākušām un nedalītā mantojumā ietilpstošām kapitāla daļām izrietošo balsstiesību izmantošanas kārtība ir aplūkojama pēc Civillikuma 716.panta otrās daļas vai Komerclikuma 157.panta pirmās daļas noteikumiem.

[6] Senāts noraida kasācijas sūdzībā izteikto viedokli, ka līdzmantniecees nav atbildētājas dalībnieces. Ņemot vērā, ka tās ir ierakstītas dalībnieku reģistrā, līdzmantniecees atzīstamas par atbildētājas dalībniecēm (*Komerclikuma 136.panta pirmā daļa*). Tas, ka kopš mantojuma apliecību izdošanas viņu starpā pastāv kopīpašuma tiesiskās attiecības uz visu mantoto mantu kā lietu kopību (par nedalītu mantojumu sk., piem., *Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Mantojuma tiesības (382.-840.p.) Sast. R. Krauze, Z. Gencs- Rīga: Mans Īpašums, 1997, 281.-282.lpp.*), tai skaitā kapitāla daļām, neietekmē viņu kā kapitālsabiedrības dalībnieču statusu.

[7] Civillikuma 716.panta otrajā daļā noteikts: *Ja mantojuma atstājējs nav noteicis nedalītā mantojuma pārvaldīšanas un lietošanas kārtību, tad to nosaka līdzmantnieku vairākums pēc mantojuma daļu lieluma.*

Savukārt Komerclikuma 157.panta pirmajā daļā noteikts: *Sabiedrībā viena daļa var piederēt vairākām personām kopīgi. Šīs personas no*

daļas izrietošās tiesības var izmantot, tikai ieceļot kopīgu pārstāvi.

Konkrētajā gadījumā jāņem vērā, ka līdzmantinieces ir ierakstītas sabiedrības dalībnieku reģistrā, tātad ieguvušas dalībnieču statusu (Komerclikuma 136.pants), un ka likumdevējs Komerclikuma 157.pantā ir paredzējis īpašu regulāciju attiecībā uz kapitāla daļās nostiprināto tiesību izmantošanu šo daļu kopīpašuma gadījumā. Tā kā minētā Komerclikuma norma attiecas uz īpašu (speciālo) priekšmetu, proti, kapitāla daļām, tad tā uzskatāma par speciālo normu gan attiecībā pret Civillikuma 716., gan 719.pantu. Tādēļ minēto Civillikuma normu piemērošanas jautājums šajā gadījumā atkrīt, ciktāl tas ir neregulēts ar Komerclikuma 157.pantu (sk. *Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9.panta sestās daļas 2.punktu*). Tas, ka kapitāla daļās ietilpst nedalītā mantojumā kā lietu kopībā, neatceļ speciālās normas noteikumus, kas regulē no kapitāla daļām izrietošo tiesību izlietošanas kārtību.

No Komerclikuma 157.panta izriet, ka pārstāvis jāieceļ kopīgi, tas ir, ar visu kopīpašnieku gribas izteikumu. Uz to norāda minētajā normā lietotie vārdi „ieceļot kopīgu pārstāvi”. Tas arī saskan ar vietniecības un pilnvarojuma attiecību personiskās uzticības raksturu.

Tādējādi pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi, ka no mantošanas ceļā kopīpašumā nonākušām kapitāla daļām izrietošo balsstiesību izmantošanas kārtība ir aplūkojama pēc Komerclikuma 157.panta pirmās daļas noteikumiem. Proti, līdzmantinieki, kuru kopīpašumā ir nedalīta mantojuma sastāvā ietilpstošas kapitāla daļas un kuri kā kopīpašnieki (līdzmantinieki) ierakstīti sabiedrības dalībnieku reģistrā, var izmantot balsstiesības tikai ar kopīgu gribas izteikumu ieceļot kopīgu pārstāvi.

Senāts *obiter dictum* norāda, ka kasācijas sūdzības iesniedzējs nav ņēmis vērā Civillikuma 719.panta pirmajā daļā ietvertu normu, kura atšķiras no 716.panta otrās daļas noteikuma. Tajā noteikts: *Rīcībai ar mantojumu vajadzīga visu līdzmantinieku piekrišana un nepietiek tikai ar balsu vairākumu*. Ja nebūtu speciālās normas regulējuma, tad tiesai būtu jāvērtē, vai divu līdzmantinieču lēmums, ar kuru tiek skartas trešās līdzmantinieces tiesības, ir kapitāla daļu pārvaldīšana un lietošana Civillikuma 716.panta izpratnē, vai arī tā ir rīcība ar kapitāla daļām 719.panta izpratnē.

[8] Nav pamatots kasācijas sūdzības apsvērums par Civilprocesa likuma 219.panta nepareizu piemērošanu, jo prasība bija jāatstāj bez izskatīšanas tādēļ, ka pirms prasības ceļšanas prasītājas likumiskā pārstāve nav saņēmusi bāriņtiesas piekrišanu prasības ceļšanai.

Civillikuma 262.pantā noteikts, ka aizbildnis visās savas aizbildnam lietās darbojas patstāvīgi un ved tās ar saimnieka tiesībām. Lai gan turpat un arī Civillikuma 265.pantā paredzēti apstākļi, kuros aizbildnim jāsaņem bāriņtiesas piekrišana, tomēr gan no saimnieka tiesību principa, gan no Civillikuma 265.panta otrā teikuma izriet, ka piekrišanas nesaņemšanas sekas ir aizbildņa pienākums atļūdzināt zaudējumus, nevis viņa attiecīgās rīcības vai tās seku spēkā neesamība. Šāds iztulkojums, aizsargājot jau nodibinātās tiesiskās attiecības, atbilst arī tiesiskās stabilitātes principam. Turklāt bāriņtiesas piekrišanas saņemšana nav uzskatāma par lietas iepriekšējās ārpusstiesas izskatīšanas kārtību Civilprocesa 219.panta izpratnē, uz ko atsauca kasators.

[9] Nepelna ievēribu kasācijas sūdzībā norādītais, ka tiesas piemērotais pagaidu aizsardzības līdzeklis – aizliegums atsavināt atbildētājam piederošās AS /Nosaukums B/ akcijas nav saistīts ar prasības priekšmetu šajā lietā, līdz ar to nav pareizi piemērots Civilprocesa likuma 250.³⁵ pants.

Tiesa ir argumentējusi šā pagaidu aizsardzības līdzekļa piemērošanu, proti, ka apstākļos, kad sabiedrības vienīgais aktīvs ir tai piederošās AS /Nosaukums B/ akcijas, šo akciju atsavināšana var būtiski aizkart prasītājas tiesības. Senāta ieskatā minētais tiesas apsvērums ir pamatots un saprātīgs. Turpretim kasācijas sūdzības arguments, ka prasītājai nepieder atbildētājas manta, tātad arī AS /Nosaukums B/ akcijas, lai gan formāli juridiski virspusēji pareizs, taču neatspoguļo prasītājas ekonomisko interešu un tiesību būtību. Prasītājai pienākošās mantojuma daļas vērtība ir tieši atkarīga no šo kapitāla daļu piederības un vērtības. Līdz ar to šo kapitāla daļu atsavināšana un prasītājas izstumšana no šo kapitāla daļu kontroles var būtiski ietekmēt mantojuma vērtību un, līdz ar to, prasītājas daļu tajā. Tādējādi Senāts konstatē, ka prasītājai kā līdzmantiniecei un kopīpašniecei ir legītīma tiesiska interese sabiedrības aktīvu saglabāšanā, kā arī kontroles saglabāšanā pār šīm kapitāla daļām, kas ir pietiekams pamats šīs intereses aizsardzībai saglabāt piemēroto pagaidu aizsardzības līdzekli – aizliegumu atsavināt kapitāla daļas.

[10] Ir pamatots kasācijas sūdzības arguments par vispārēja balsošanas aizlieguma veidā noteikta pagaidu aizsardzības līdzekļa nesamērīgumu un neatbilstību judikatūrai.

Judikatūrā ir nostiprināta atziņa, ka pagaidu aizsardzības līdzeklim ir jābūt pietiekami konkrētam, un ir jāpastāv saistībai starp šo līdzekli, no vienas puses, un prasības priekšmetu un pamatu, no otras puses (sk. *Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr. SKC-1628/2017, ECLI:LV:AT:2017:0929.C15144217.1.S*). Turklāt šim līdzeklim ne tikai jābūt piemērotam prasītājas iespējami aizskartajām tiesībām aizsardzībai, bet tas nedrīkst arī nepamatoti ierobežot tās atbildētājas tiesības, kurām nav sakara ar prasītājas iespējami aizskartajām tiesībām. Kapitālsabiedrības dalībnieku sapulces var pieņemt dažādus lēmumus, un ne visi iespējamie lēmumi var negatīvi ietekmēt prasītājas tiesības celtās prasības sakarā. Pārsūdzētajā spriedumā nav rodams pamatojums, kāpēc šāds vispārējs un neierobežots balsošanas ierobežojums būtu uzskatāms par samērīgu konkrētajā situācijā, kā arī nav vērtēts vai prasītājas tiesiskās intereses aizsardzībai būtu piemērotāks cits, konkrētāks un atbildētāju mazāk ierobežojošs pagaidu aizsardzības līdzeklis.

Līdz ar to spriedums daļā, ar kuru noraidīts atbildētājas lūgums par pagaidu aizsardzības līdzekļa, kas piemērots ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 24.septembra lēmumu, atceļams un lieta šajā daļā nododama jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

[11] Senātā 2020.gada 8.aprīlī saņemts atbildētājas pieteikums, kurā lūgts atcelt ar Zemgales rajona tiesas tiesneša 2020.gada 24.septembra lēmumu piemēroto pagaidu aizsardzības līdzekli.

Ņemot vērā, ka spriedums daļā, ar kuru noraidīts atbildētājas lūgums par minētā pagaidu aizsardzības līdzekļa atceļšanu, ir atcelts un lieta šajā daļā nodota jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā, pieteikums nododams izlemšanai Zemgales rajona tiesai.

[12] Ņemot vērā, ka spriedums atcelts daļā, atbildētājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 458.panta otro daļu atmaksājama drošības nauda 300 EUR.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 2.punktu, Senāts

nosprīdē

atcelt Zemgales rajona tiesas 2019.gada 20.novembra spriedumu daļā, ar kuru noraidīts SIA /Nosaukums A/ lūgums par pagaidu aizsardzības līdzekļa, kas piemērots ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 24.septembra lēmumu, atceļšanu un nodot lietu šajā daļā jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu, bet SIA /Nosaukums A/ kasācijas sūdzību noraidīt.

Atmaksāt SIA /Nosaukums A/ drošības naudu 300 EUR.
Spriedums nav pārsūdzams.

Senators

A. Strupišs

Senatore

I. Garda

Senatore

E. Vemuša